

Veiligheidshuis
Zeeland

Nieuwsbrief Veiligheidshuis Zeeland

Nummer 5 | Oktober 2012

“We zijn constant op zoek naar openingen om hulp op de juiste plek te krijgen.”

HCO-coördinator Corrie van Vemden over het wekelijkse hulpverlenings-casusoverleg, zie pag. 2.

Veiligheidshuis gaat verder als stichting

Omdat de pilotfase van het Veiligheidshuis Zeeland eind 2011 werd beëindigd en een structurele voortzetting kent, heeft een werkgroep met vertegenwoordigers van gemeenten en Openbaar Ministerie bestudeerd welk besturingsconcept het beste zou passen voor het Veiligheidshuis Zeeland. De conclusie was dat een stichtingsvorm het beste is. Na het besluitvormingsproces werd op 15 mei 2012 de Stichting Veiligheidshuis Zeeland bekrachtigd door de notaris en ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Deze constructie heeft tot gevolg dat de stuurgroep is opgeheven en dat er een nieuw stichtingsbestuur is gekozen, dat uit drie personen bestaat:

- de heer Henny van Kooten, burgemeester gemeente Noord-Beveland (voorzitter);
- de heer Marin de Zwarte, wethouder gemeente Vlissingen (bij afwezigheid vervangen door mevrouw Connie Miermans, wethouder gemeente Borsele);
- mevrouw mr. Hester Lekkerkerker, hoofd Beleid & Strategie, Openbaar Ministerie.

Op deze pagina geeft de voorzitter van het stichtingsbestuur zijn visie op deze mijlpaal in de nog prille geschiedenis van het Veiligheidshuis Zeeland.

Beste lezer,

Medio mei is het Veiligheidshuis Zeeland een stichting geworden en daarmee is er ook een nieuw bestuur aangesteld. Aan mij is gevraagd het voorzitterschap op me te nemen en ik vond - en vind! - dat een hele eer. Vanaf het begin was ik bij het Veiligheidshuis betrokken; alle Zeeuwse gemeenten zien het nut ervan in. Met diverse instanties hebben we inmiddels de opbouwphase achter de rug.

Het mooie aan het Veiligheidshuis is dat het een samenwerking is tussen zoveel verschillende instanties. Ik ben een groot voorstander van samenwerking. Door het bundelen van de krachten kunnen criminaliteit, recidive en overlast tegengegaan worden en zo wordt de (sociale) veiligheid in Zeeland verhoogd.

Wat ik ook een belangrijk punt vind, is dat er vooral aandacht zou moeten zijn voor hoe mensen geholpen kunnen worden en dat de discussie over wie wat doet steeds minder een rol gaat spelen. Graag zou ik willen dat de zorg-component belangrijker wordt.

Begin september was de eerste vergadering van het nieuwe bestuur en dat beviel goed. Samen met Hester Lekkerkerker namens het Openbaar Ministerie, de Vlissingse wethouder Marin de Zwarte namens het College Zorg en Welzijn en met Bruno Vanassche, die als directeur van het Veiligheidshuis bij onze vergaderingen is, zijn we een goed team.

Mijn eerste ervaringen zijn ontzettend positief. Als stichtingsbestuur gaan we er voor de volle 100% voor om er met elkaar iets moois van te maken!

Met vriendelijke groet,

Henny van Kooten,
burgemeester Noord-Beveland

Het HCO is altijd op zoek naar openingen voor hulp 'Ja, en...' in plaats van 'Ja, maar...'

Het hulpverleningscasusoverleg is een belangrijk scharnierpunt in de dagelijkse praktijk van het Veiligheidshuis. Wekelijks worden in dit overleg de binnengekomen zorgsignalen over jongeren van 0 tot 23 jaar gescreend. HCO-coördinator Corrie van Vemden vertelt over dit screeningsoverleg.

De meeste meldingen die het hulpverleningscasusoverleg (HCO) bespreekt, komen via de politie Zeeland binnen, maar in toenemende mate ook via andere partners van het Veiligheidshuis. Aan het wekelijkse overleg nemen in ieder geval een vertegenwoordiger van de Jeugdpolitie, Bureau Jeugdzorg en het Jeugdinterventieteam/Vroeg Erbij Team (JIT/VET) deel. Afhankelijk van de besproken casus wordt vervolgens ook informatie uitgewisseld met andere partners van het Veiligheidshuis zoals MEE Zeeland, het Regionale Bureau Leerplicht, CJG's en Maatschappelijk Werk.

Openstaan voor hulp?

Het overleg wordt geleid door Corrie van Vemden, sinds oktober 2010 HCO-coördinator in het Veiligheidshuis. Over de werkwijze vertelt ze: "Voorafgaand aan het overleg wordt er gekeken of de betreffende personen al bekend zijn bij de partners. In dat geval wordt de nieuwe informatie van de melding

rechtstreeks doorgegeven aan de betrokken hulpverlener. In andere, nieuwe situaties wordt eerst onderzocht of de jongere zelf en/of zijn ouders openstaan voor vrijwillige hulp. Zo ja, dan worden deze mensen direct doorverwezen naar de juiste hulpverlener. Zo nee, dan proberen we een creatieve oplossing te vinden om 'achter de voordeur' te komen. Bij een meer dreigende situatie wordt er niet lang gepraat; de casus wordt dan direct gemeld bij bijvoorbeeld het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling, die direct in actie komt."

Creatief verder denken

Wanneer hulp hard nodig is, maar de ouders of het kind die hulp afhouden, bedenkt het HCO dus een methode om toch 'achter de voordeur' te komen. Waar moeten we dan aan denken? Corrie: "We hebben bijvoorbeeld de jeugdagente als instrument hiervoor. Daarin is Zeeland uniek. De jeugdagente gaat op huisbezoek en soms neemt hij iemand mee van Maatschappelijk Werk of in het geval van overmatig alcoholgebruik door jongeren, een medewerker van INDIGO-preventie. We zijn als HCO constant op zoek naar openingen om hulp op de juiste plek te krijgen. Bij een nieuw probleem zeggen we niet 'Ja, maar...', maar proberen we juist creatief verder te denken: 'Ja, en...'. Dat werkt vaak goed."

Het hulpverleningscasusoverleg komt wekelijks bij elkaar. Tweede van rechts is Corrie van Vemden.

Geen maakbare wereld

Na bijna drie jaar HCO blijkt deze aanpak steeds vruchtbaarder te worden. "Ons registratiesysteem is gestroomlijnd en bevat steeds meer informatie," vertelt Corrie. "Hierdoor kunnen we ook zaken op voorhand afdoen. Dus een direct resultaat van het efficiënter werken in het Veiligheidshuis is ook dat er minder vergaderd kan worden." Dat blijkt, want tot voor kort kwam het HCO nog twee keer per week bij elkaar. Het HCO heeft ook een rechtstreekse koppeling met het wekelijkse justitieel (jeugd) casusoverleg (JCO). Als er strafrechtelijk gezien niets kan met een minderjarige, dan gaat deze casus door naar het HCO en wordt gekeken hoe hulpverlening soelaas kan bieden. Toch worden niet alle casussen een-twee-drie opgelost; een lange adem is vaak vereist. Corrie: "We leven niet in een maakbare wereld. Soms kun je even niets en moet je wachten..."

Leerplichtcasusoverleg nieuwe stijl van start

In de drie Zeeuwse regio's zijn de leerplichtambtenaren nauwere samenwerking met elkaar aangegaan. In de Oosterschelderegio heeft dit zelfs geresulteerd in een Regionaal Bureau Leerplicht (RBL). Het Veiligheidshuis is blij met deze ontwikkeling omdat het de mogelijkheden vergroot om betere verbindingen met elkaar aan te gaan. Na geruime tijd van oriëntatie heeft het Veiligheidshuis het leerplichtcasusoverleg (LCO) in september een nieuw jasje gegeven (foto op pagina 1). Dit is gebeurd vanuit de overtuiging dat

er nu inhoudelijk nog meer mogelijkheden zijn als het gaat om het handhaven van de leerplicht en het voorkomen van een justitiële maatregel en schooluitval. Uitgangspunt van de nieuwe werkwijze is niet alleen de processen-verbaal te bespreken, maar ook de casussen te behandelen die waarschijnlijk tot een proces-verbaal zouden kunnen leiden. Dit kan het resultaat hebben dat een jongere uit het justitiële circuit gehouden wordt, maar ook kan er indien nodig sneller ingegrepen worden en hulp-

verlening worden ingezet. Er is gekozen voor een pilot van een half jaar. Daarna wordt er geëvalueerd of deze vernieuwde constructie werkt en/of er aanpassingen plaats moeten vinden.

De deelnemers zijn: leerplichtambtenaren (één per regio), de HCO-coördinator en vertegenwoordigers van Jeugdreclassering, Raad voor de Kinderbescherming, Openbaar Ministerie, HALT Zuid-West Nederland en Vroeg Erbij Team Walcheren.

Vroeg Erbij Team maakt naam waar

Politie Zeeland komt regelmatig in contact met jongeren met probleemgedrag. De jeugdagente gaat dan met de ouders en de jongere in gesprek en als professionele hulp wenselijk is, brengt de jeugdagente de casus in bij het hulpverleningscasus-overleg (HCO) van het Veiligheidshuis. Daar wordt gekeken of er al andere hulpverleners bij betrokken zijn en of, wanneer de casus op Walcheren is, het Vroeg Erbij Team Walcheren (VET) een goede keuze is voor het gezin. Het VET, dat bestaat uit jeugdagenten en maatschappelijk werkers, wil door een snelle en directe aanpak voorkomen dat problemen met jongeren uit de hand lopen. Het VET heeft geen wachttijden en neemt binnen een week contact op met het betreffende gezin. Uitgangspunt hierbij is dat het gezin binnen maximaal drie maanden weer op eigen kracht verder kan. Hiertoe

wordt intensief samengewerkt in de thuissituatie met de ouders en de jongere. Het VET Walcheren is inmiddels al acht jaar actief op Walcheren. Het is een samenwerkingsverband van Politie Zeeland en Maatschappelijk Werk Walcheren, in opdracht van de gemeenten Middelburg, Vlissingen en Veere. Het team werkt vanuit het Veiligheidshuis. Ingrid van Malland, maatschappelijk werker bij Maatschappelijk Werk Walcheren en vanuit deze organisatie betrokken bij het Veiligheidshuis, is vanaf het begin betrokken bij het VET. "De meerwaarde van werken vanuit het Veiligheidshuis en daar een bureau te hebben," vindt Ingrid, "is dat ik midden tussen alle ketenpartners zit, die we binnen de hulpverlening nodig kunnen hebben." Zo maakt het VET zijn naam waar, legt Ingrid uit: "Mede door de korte lijntjes hier werken we tijdbesparend

en effectief. Het netwerk binnen het Veiligheidshuis is breed en daardoor kun je snel contact maken met de juiste mensen binnen de hulpverlening. En dus ben je sneller waar je zijn moet."

Ingrid van Malland: "Door de korte lijntjes hier werken we tijdbesparend."

Beachvolleybal zonder fratsen

Op het jaarlijkse beachvolleybaltoernooi, dat door Politie Zeeland op 6 september werd georganiseerd, mocht het Veiligheidshuis Zeeland natuurlijk niet ontbreken. Vanuit alle ketenpartners werd een team samengesteld met enthousiaste volleyballers, ondersteund door dito supporters. Frank Numeijer, een van de spelers, blikt terug: "Zon, zee, strand en een samengeraapt zootje medewerkers uit het Veiligheidshuis - wat moest dat worden?"

Het werd geweldig! Verbazingwekkend leuke partijtjes met mooie rally's, superenthousiast publiek en gewoon zonder fratsen eindigen op de elfde plaats. Kortom, volgend jaar weer!"

Het team van het Veiligheidshuis, v.l.n.r. Anita Teeler (Politie Zeeland), Corrie van Vemden (Veiligheidshuis), Frank Numeijer (SMWO), Ingrid van Malland (Maatschappelijk Werk Walcheren), Bruno Vanassche (Veiligheidshuis), Marco van Leeuwen (Openbaar Ministerie), Marga Schuller (Politie Zeeland), Ilo van Riel (Reclassering Nederland) en Neil Thumann (Emergis).

Veiligheidshuis
Zeeland

Contactgegevens

Stadhuisplein 8a, 4382 LG Vlissingen
0118-420 410
info@veiligheidshuiszeeland.nl
www.veiligheidshuiszeeland.nl

Informatie over het instituut veiligheidshuis in het algemeen en over veiligheidshuizen in Nederland: www.veiligheidshuis.nl en www.veiligheidshuizen.nl.

Colofon

Coördinatie:	Ria Pieterse, Veiligheidshuis Zeeland
Tekst en foto's:	Medewerkers Veiligheidshuis Zeeland
Eindredactie:	Tekstuwel, Goes
Vormgeving/productie:	Nilsson communicatiekunstenaars, Goes